

1788) Clariss. Port. Alberto Hædæ. Ludo. c. Pax Christi.

attollere.

Bremen
J. 11. f. 604

[= Noev. A. 72]

N. 138]

Venerande frater & Doctor clarissime. Tua litteræ tam piæ tamq[ue] ardentes non me minus roborant, quam si ab inferis exilitatus essem. Nam meq[ue] animi partim onerum pressu, partim innata quadam ignavia, sic p[er]t[er]ra in vitam cogitur ut ager, se possit attollere. Nunc presertim quum anni reudentes, adimunt alacritatem, & auge[re] vite inmodica vix[us] quo compositum suam se vocatione oblectantem spiritum in meo pectore retinere. Itaq[ue] quam istinc Gerardus qui suad[et] mihi reddidit reuertetur, sedebam mecum ipse stomachant[ur] non aliter affectu quam ille olim propheta in Cucumeratio, cui[us] ut calidum pect[us] mascula bilis accenderat, ita calid[us] caput intolerabili solis ferore astuabat. Caterum ubi perfectis suis litteris cognovi hanc mihi commune fecum sortem esse, recepi animum, et me ad quandam longi temporis indefatigabilem patientiam accinx[er]i. Vel obruant me fluctus laborum, & arumna absorbeant. Dominy fumen eijcet me in aliquod lit[er]y. subleuabit à corruptione animam meam Dominy Deus meus. N[on] sane probo illam morosi hominis iniustam querimoniam. Melius esse mori quam viuere. Quinetiam dum mecum non sine pudore rueluo quam multis magnisq[ue] beneficijs me D[omi]ni humuncionem valde contemptibilem, in hac vita cumu lauerit, quocunq[ue] me ver[us], eadem beneuolentia me constanter persequitur: etsi mortem qua D[omi]ni filio me sicut non refugio, tamen non recusem, si sta res postulet vel Titoni senectam in scho licijs laborib[us] alacriter consumere, dum modo possim pijs officijs gratificari Christo, & aliq[ui]d ei[us] reg na asserre amplificationem. Sed quorsum hac? Sciat ut meam mollitiem in carne, in te intuent enitiam quantum queo, & superna virtutis subministrationem ardent[er] esflagitans, nec delib[er]at[ur] hedi, nec diuturnitate languescam. Sed puerile est et scholasticum quidquid ego molior: Tua aut[em] isth[er] tam dura prouincia qua te tanquam Heroda quendam Christiana gentis tam graui[ter] cogit ingemisc re, non modice me perturbat. Tuus enim anim[us] cui[us] character est epistola, cum arida quadam sollicitudine constructari videtur. Scilicet ut plantæ aqua mediocri alimur, immodica suffocantur: sic anim[us] moderatis laborib[us] adiuuatur, immoderatis obruitur. Sed tamen fidelis est Dominy, qui ubi on[us], ibi & vires auget, altera manu premens, fulcit altera. Et quamuis ad frangendam coram nostræ diuinit[us] asperius inbiscum agere et supra vires nos onerare videri interdum possit, inq[ui] tamen ipse nos confirmat spe liberationis, et. sedat impatentiam, & respicit arumna[rum] n[ost]ras. nec enim clementia et bonitate à qua pendem[us], obliuisci unquam potest. Facessat igit[ur] anxietas, cesset querimonia, ut omnes vires tum animi tum corporis quasi captiui in D[omi]ni obsequi[um] rogantur. Non possunt quidem sic esse compositi affectu[rum] quim subinde tumultu[rum] et turbulenti[um] turbent: sed effundam[us] coram D[omi]no corda nostra, et spem bonam, velut anima ancoram firmam in D[omi]no crui fixo, nulla impressio nos deiciet nulla fluctuatio nec demergit. Sed quid ego hac? P[ro] Dominy et frater ignosc[er]e studio et amoni meo. Vale. eum dulci et religiosa coniuge. Brema. N[ost]ri febru arij. 66. De eo quod Gerardus renuntiauit scribam alia. nunc constringor varijs curis, me ipse respicere non queo. mea preces essi non multum habent ponderis, tuam salutem indissolubili nexu cum mea coniungent. iterum vale.

Johannes Molang.

1789)

Clariss. Port. Cassari Octaviano Pax Christi.

Hædæ.

[= Noev. A. 72]

N. 139]

Si vales Doctor clarissime: gaudeo, et D[omi]no gratias ago. Ego hunc annum totum in magnis angori bus defent[us], beneficio et virtute Spiritus CHRISTI, caput sustulsi, et in salutem emersi. Sed heu miseria. Dum meditor respirare, et lapsis reb[us] melius confidere: alia aegritudo inferuenit, publica il la quidem: sed qua priuatim anime meum consisum incertum reddidit, spes & rationes omnes euerfit. Quoniam autem in reb[us] perplexis plus videt tua prudentia quam meus inops anim[us] potest cogita re: et solet liberaliter cum bonis tuis sensus communicare, exponam simplicissime quid sit quod me cruciat, et breuissime. Mense proximo ab legatis Cas. N. et aliorum principum quib[us] id erat commissum, Ciuitas reddita est eis quos prioris doctrina odium excuserat. Excederunt illi qui dem gradu honoris, viuunt enim priuatim in numero ciuium: sed tamen in eo triumphant, quod